

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/28/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200846
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200846.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne: G., bytom U., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2012/01986-NSVOPPK/JH zo 16. februára 2012, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2013, č. k. 4S/85/2012-49, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2013, č. k. 4S/85/2012-49, p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2012/01986-NSVOPPK/JH zo 16. februára 2012, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odboru sociálnych vecí a rodiny číslo B5/2011/30800/2/SUL zo 14. októbra 2011 (ďalej len „prvostupňový správny orgán“), ktorým nevyhovel žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na osobnú asistenciu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že žalovaný správny orgán konal v súlade so zákonom, keď si zaobstaral potrebné doklady pre vydanie rozhodnutia, vykonal sociálne šetrenie v bydlisku žalobkyne, pričom vzal do úvahy komplexné lekárske posudky a nálezy, ktoré boli podkladom pre rozhodnutia a zistil, že v danom prípade bolo preukázané, že osobná asistencia žalobkyni nemôže zabezpečiť jej začlenenie, nezávislosť, plnenie rodinných, pracovných, vzdelávacích, príp.

voľnočasových aktivít tak, ako to predpokladá ustanovenie § 14 zákona o peňažných príspevkoch. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy v rozsahu 80%. Podľa názoru krajského súdu zhodnotenie potreby osobnej asistencie žalovaným z hľadiska dosiahnutia zákonom predpokladaného účelu bolo vecne správne; v komplexných posudkoch zo dňa 11. októbra 2011 a zo 6. februára 2012 jej kompenzácia peňažným príspevkom navrhnutá nebola. Žalobkyňa dňa 25. apríla 2011 dovŕšila vek 65 rokov, pričom pred dovŕšením tohto veku jej príspevok na osobnú asistenciu nebol priznaný, žalovaný preto rozhodol v súlade s § 22 ods.2 zák. č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého peňažný príspevok na osobnú asistenciu po dovŕšení 65 roku veku možno poskytovať, len ak bol fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím poskytovaný pred dovŕšením 65 rokov veku. Vzhľadom na to rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním. Žiadala, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie pre hrubé porušenie zákonov a Ústavy Slovenskej republiky a pre porušenie jej ľudských práv, najmä čl. 22 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, čl. 19 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, čl. 13 bod 1 až 3 Európskej sociálnej charty a článku 15 bod 3 Európskej charty. Od 01.01.1999 je úplne bezvládna, od 11.05.1999 jej bol za opatrovníka ustanovený na preberanie jej dôchodku pán T.. Opakovane žiadala o kompenzáciu jej zdravotného postihnutia v marci 2006, februári 2008 a v januári 2009. V roku 2008 jej bol vydaný preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a poberá kompenzačný príspevok 16,86 € mesačne. Trpí onkologickým ochorením, pre celkový stav nie je schopná operačnej liečby. Jej opatrovník podal žiadosť o príspevok na opatrovanie v marci 2012. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vo veci nároku na peňažný príspevok na osobnú asistenciu.

Pri preskúmaní zákonnosti tohto rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.), teda ku dňu 16.02.2012.

Z ustanovenia § 14 zákona č. 447/2008 Z. z. vyplýva, že predpokladom na priznanie osobnej asistencie alebo opatrovanie je odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na pomoc inej fyzickej osoby.

Osobná asistencia je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri činnostiach uvedených v prílohe č. 4 (§ 20 ods. 1 veta prvá zákona).

Fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na osobnú asistenciu, možno poskytovať peňažný príspevok na osobnú asistenciu, ak sa osobná asistencia vykonáva pri činnostiach uvedených v prílohe č. 4 (§ 22 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.).

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa je pre 80% mieru funkčnej poruchy považovaná za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, avšak napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu peňažný príspevok na osobnú asistenciu. Peňažná príspevok na osobnú asistenciu jej však nebol navrhnutý, lebo nespĺňa kritéria ustanovené v § 22 ods.2 zák. č. 447/2008 Z. z. pre poskytnutie žiadaného príspevku, bol jej však

navrhnutý peňažný príspevok na opatrovanie (nárok na tento príspevok nebol predmetom žalobou napadnutého rozhodnutia, preto sa týmto nárokom súd v tomto konaní nemohol a nemôže zaoberať). Podľa § 22 ods.2 zákona č. 447/2008 Z.z. peňažný príspevok na osobnú asistenciu možno poskytovať najskôr od 6. roku veku do dovŕšenia 65. roku veku fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Po dovŕšení 65. roku veku možno tento príspevok poskytovať, len ak bol fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím poskytovaný pred dovŕšením 65 rokov veku.

Žalobkyňa dovŕšila vek 65 rokov dňa 25.04.2011.

Z administratívnych spisov žalovaného mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobkyni pred dovŕšením veku 65 rokov príspevok na osobnú asistenciu nebol poskytovaný a že o priznanie takého príspevku pred dovŕšením tohto veku ani nepožiadala - žalobkyňa v minulosti žiadala len o iné formy kompenzácie jej ťažkého zdravotného postihnutia.

O poskytnutie kompenzácie formou peňažného príspevku na osobnú asistenciu žalobkyňa po prvýkrát preukázateľne požiadala až žiadosťou zo dňa 22.06.2011, teda až po dovŕšení veku 65 rokov veku. V zmysle § 22 ods.2 zákona č.447/2008 Z.z. jej preto už nie je možné tento príspevok priznať.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods.1 O.s.p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.